

SERIE 1

1. ὁ δοῦλος ῥάθυμός ἐστιν.
2. ὁ γεωργὸς ἐστιν ἐλεύθερος.
3. ὁ φόβος κακὸς καὶ δεινὸς ἐστιν.
4. ἐγὼ ἐλεύθερος γεωργὸς εἰμι.
5. οἱ λόγοι μακροὶ εἰσιν.
6. ὁ διδάσκαλος χαλεπὸς ἀλλὰ ἀγαθὸς ἐστιν.
7. οὐ μακρὸς ἐστιν ὁ βίος.
8. ὁ ἱατρὸς καὶ ὁ διδάσκαλος ἄνθρωποι εἰσιν.
9. κακοὶ εἰσιν ὁ πόλεμος καὶ ὁ φόβος.
10. οἱ γεωργοὶ εἰσιν ἐλεύθεροι ἀλλὰ οὐχ οἱ δοῦλοι.
11. ὁ φόβος καὶ οἱ πόλεμοί εἰσι δεινοί.
12. ὁ ὕπνος καὶ ὁ θάνατος ἀδελφοὶ εἰσιν.
13. ὁ στρατηγὸς καλὸς ἐστιν ἄνθρωπος.
14. ἄρ' εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐλεύθεροι;
15. ὁ ἄγρὸς μακρὸς ἐστὶ καὶ καλός.
16. δίκαιός ἐστι καὶ ἀγαθὸς ὁ ἀδελφός.
17. ὁ λόγος μακρὸς ἀλλὰ καλὸς ἐστιν.
18. Ἀθηναῖοι καὶ ἐλεύθεροὶ ἐσμεν.
19. ἄρ' ἐστὲ ἄριστοι στρατηγοί;
20. ῥάθυμος διδάσκαλος ἀλλὰ οὐ δοῦλός εἰμι.
21. ἡ ἀδικία κακὴ ἐστιν.
22. ἡ οἰκία καλὴ καὶ μακρά ἐστιν.
23. αἱ ἀγοραὶ καλαὶ καὶ μακραὶ εἰσιν.
24. ἡ συμφορὰ δεινὴ ἐστιν.
25. ἐγὼ καλὴ καὶ ἀγαθὴ εἰμι.
26. σὺ μικρὰ καὶ θνητὴ εἶ.
27. καθαραὶ ἐσμεν καὶ δίκαιαι.
28. Ἀθηναῖαι καὶ ἐλεύθεραὶ ἐστε.
29. ἡ Ἀφροδίτη θεὰ ἐστιν.
30. αἱ Μοῦσαι θεαὶ εἰσιν.
31. ἡ πονηρὰ ἀδελφὴ ἐστὶ καλή.
32. ἡ καλὴ Ἀφροδίτη ἀρίστη θεὰ ἐστιν.
33. ἡ δίκη ἐστὶν ἀρίστη ἀρετή.
34. αἱ δειναὶ συμφοραὶ κακαὶ εἰσιν.
35. αἱ μακραὶ ἀγοραὶ εἰσι καὶ καλαὶ
36. ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εἰρήνη ἀγαθαὶ εἰσιν.
37. αἱ ψυχαὶ θνηταὶ εἰσιν ἀλλὰ ἱεραὶ.
38. καθαρὰ ψυχὴ καλὴ ἐστιν.
39. καθαρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ψυχὴ καλαὶ εἰσιν.
40. πολλάκις ἡ τύχη οὐ δίκαια ἐστιν.
41. ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου τύχη κακὴ ἐστιν.
42. ἡ σοφία ἀρχὴ τῆς εὐδαιμονίας ἐστὶ τοῖς βροτοῖς.
43. μακρὰ ἀλλὰ καλὴ ἐστὶν ἡ τῆς σοφίας ὁδός.
44. ἡ αἰτία ἡ τῆς νόσου κακὸς τοῦ ἀνθρώπου βίος ἐστιν.
45. ἡ μουσικὴ καὶ τὰ γραμματικὰ τέχναι εἰσὶ τῇ ψυχῇ ἀγαθαί.
46. τὰ φύλλα τὰ τῶν δένδρων χλωρὰ ἐστιν.

47. ἄρα εἴ σὺ ἄριστος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων;
48. τῷ δικαστῇ ἀναγκαῖα ἢ ἀρετὴ ἐστίν.
49. τὰ ῥόδα τὰ τοῦ πεδίου καλὰ ἦν.
50. τὸ πλοῖον οἰκία ἦν τοῖς ναύταις.
51. ἀθάνατοι καὶ ἱεροὶ οἱ θεοί, θνητοὶ καὶ μικροὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἦσαν.
52. χαλεπὰ ἦν τὰ τῶν δούλων ἔργα.
53. τῷ δικαίῳ πολίτῃ ἢ τῶν ἐκκλησιῶν δόξα ἱερὰ ἦν.
54. οἱ ἄνδρες οἱ κακοὶ πολλάκις ἄδικοί εἰσιν.
55. οἱ θεοὶ οὐ βροτοὶ ἀλλ' ἄμβροτοι ἦσαν.
56. ἡ ἐκκλησία ἢ τῶν Ἀθηναίων ἐλεύθερα καὶ δημοκρατικὴ ἦν.
57. ὁ ἀνὴρ οὐκ ὀλβίος ἐστίν.
58. ἐν ταῖς τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίαις ἢ τοῦ δήμου δόξα ἀεὶ ἐλεύθερά ἐστίν.
59. ἐλεύθερα καὶ καθαρὰ ἡ ψυχὴ ἢ τῶν φιλοσόφων ἐστίν.
60. οἱ τοξόται καὶ οἱ πελτασταὶ στρατιώται ἦσαν τῆς φάλαγγος.
61. οἱ ναῦται οὐκ ἀπαίδευτοι ἦσαν περὶ τὰ ναυτικά.
62. τὰ τοῦ γεωργοῦ ἔργα πάνυ ἀχάριστα ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι.
63. ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖαν ἦν ἢ τοῦ πολίτου πειθαρχία.
64. πολλοὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων δοῦλοι τῆς ἡδονῆς, ὀλίγοι δὲ τῆς ἀρετῆς.
65. ἡ πόλις καλὴ καὶ εὐδαίμων ἐστίν.
66. τοῖς σοφοῖς ἢ ἀλήθεια ὑγίεια τῆς ψυχῆς ἐστίν.
67. ὁ Ζεὺς τῶν ἀνθρώπων τε καὶ τῶν θεῶν πατὴρ καὶ ἀρχὴ ἐστίν.
68. ἅπας τύραννος ἐχθρὸς τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τοῖς νόμοις ἐστίν.
69. τὰ τῆς γῆς ἔργα ἀγαθὰ τοῖς πολίταις καὶ τῇ πατρίδι ἐστίν.
70. τίνων εἰσιν οἱ ἵπποι οὗτοι;
71. πόθεν γίνονται αἱ τοῦ σώματος νόσοι;
72. ὁ θεὸς τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν ἀρχὴ ἐστίν.
73. στρατιώται οἱ φύλακες οἱ τῆς πόλεως εἰσίν
74. ὁ λύκος τῇ ἀλώπηκι ἐχθρὸς ἐστίν.
75. ὁ ἀνθραξ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ πυρός.
76. αἱ ἀσπίδες φύλακές εἰσι τοῦ σώματος.
77. καλλίστη χώρα τοῦ κόσμου ἢ Ἑλλάς.
78. ἡ Ἑλλάς κοινὴ πατὴρ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐστίν.
79. τάφος τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα ἐστίν.
80. πολλάκις τὰ ἐν ταῖς Ἀθήναις πράγματά ἐστὶν χαλεπά.
81. οὗτος ὁ ποιμὴν κακοδαίμων ἐστίν.
82. τὸ γένος τὸ τῶν γιγάντων φοβερόν ἐστίν.
83. ἡ τῶν βρωτῶν ὕβρις μεγίστη ἀμαρτία ἐστίν.
84. ζῶον πολιτικὸν φύσει ὁ ἄνθρωπος.
85. ἡμεῖς ἐσμεν φύλακες τῶν νόμων.
86. ἄρ' ἐστε υμεῖς Ἀθηναῖοι στρατιώται.
87. ὅδε ὁ φείτων ἀνδρειότατος τῶν πολιτῶν ἦν.
88. ταῦτα τὰ μαθήματά σοι μάλα ὠφέλιμα ἦν.
89. οἱ λόγοι οἱ μακροὶ χαλεποὶ εἰσιν.
90. οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ δίκαιοί εἰσι καὶ ἀγαθοί.
91. αἱ ψυχὰι ἀθάνατοί εἰσιν.
92. οἱ ἄνθρωποι οἱ κακοὶ πολλάκις ἄδικοί εἰσιν.
93. αἱ νόσοι αἱ χαλεπαὶ εἰσι κακαί.
94. τὰ τῶν στρατιωτῶν ὄπλα ἐστὶ καλά.
95. ἡ Ἀθηνᾶ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀληθείας θεὸς ἐστίν.

96. ὁ μὲν πόλεμος πολλῶν κακῶν ἀρχὴ ἐστίν, ἡ δ' εἰρήνη πολλῶν ἀγαθῶν.
97. τίνος χώρας ἐστὶν οὗτος ὁ στρατηγός;
98. ἡ Γῆ μήτηρ τῶν θεῶν Ὀλυμπίων.
99. τίνος εἰσὶν οὗτοι οἱ ἵπποι;
100. πάντων χρημάτων ὁ ἄνθρωπος μέτρον ἐστίν.
101. πάντων γὰρ κυρία ἡ ἀνάγκη ἐστίν, καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ζώου.
102. οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα.
103. τῶν μὲν Ἑλλήνων ὁ νόμος κύριος ἐστίν, τῶν δὲ βαρβάρων ὁ τύραννος, τοῦ δὲ τυράννου ὁ φόβος· πάντων γὰρ τῶν ἀνθρώπων κύριος ἐστίν.
104. οἶδε οἱ ἄνδρες δοῦλοι τῶν βασιλέων εἰσὶν, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀνάγκης.
105. ἡ δίκη ἐστὶ τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς.
106. τίνων παῖδές εἰσιν οὗτοι;
107. αἱ τῶν παλαιῶν δημοκρατίαι οὐκ ἄδικοι, ἀλλὰ δίκαιοι ἦσαν.
108. ἀθάνατοι μὲν οἱ θεοὶ ἦσαν, οἱ δὲ ἄνθρωποι θνητοί.
109. τοῦ μὲν ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀρετὴ ἐστίν, τοῦ δὲ σοφοῦ ἡ σοφία.
110. τοῦ δικαίου ἀνδρὸς καὶ τῆς δικαίας γυναικὸς ἐστὶ τὰ ἔργα δίκαια.
111. τῷ σοφῷ ἀνθρώπῳ ὁ κόσμος πατρίς ἐστίν.
112. τῷ σοφῷ ἀνδρὶ πᾶσα ἡ γῆ πατρίς· τῆς γὰρ ἀγαθῆς ψυχῆς πατρίς ὁ ἅπας κόσμος.
113. τρεῖς πολιτεῖαι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν· τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία
114. οἱ νόμοι ψυχὴ τῆς πολιτείας εἰσὶν.
115. ἡ ἀρετὴ ἐστὶ σὺν μὲν θεοῖς, ἔστι δὲ καὶ σὺν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς.
116. πᾶσι ὁ τύραννος ἐχθρός, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς, τῇ πόλει, τῷ πολίτῃ.
117. τῷ στρατιώτῃ εἷς μὲν υἱὸς ἐστὶ, δύο δὲ θυγατέρες.
118. αἰσχροῦς ἀπὸ ἀρχῆς γίγνεται τελευτὴ αἰσχρά.
119. τίς βίος ἄνευ ἡδονῆς εὐδαίμων ἐστίν;
120. τίς δὲ βίος, τίς δὲ ἡδονὴ ἐστὶν ἄνευ τῆς Ἀφροδίτης;

SERIE 2

1. ἐν τῇ καλῇ ἀγορᾷ ἐσμέν
2. ἐν τῇ οἰκίᾳ Ὀλβιοῖ ἐστε
3. ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλαὶ μικραὶ ἀγοραὶ εἰσιν.
4. μικρὰ κρήνη ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔστιν.
5. ἄρα ἐν καλῇ νήσῳ ἐστέ;
6. οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐν τῇ Σπάρτῃ εἰσὶν.
7. ἦν ἐν ταῖς τῶν διδασκάλων οἰκίαις πολλὰ βιβλία τῇ ψυχῇ ἀγαθὰ.
8. ἔστιν ἐν ταῖς τῶν ἱατρῶν οἰκίαις φάρμακα ταῖς νόσοις ἀγαθὰ.
9. ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλοὶ ποιηταὶ τε καὶ φιλόσοφοι καὶ στρατηγοὶ καὶ ἱατροί.
10. ἔστιν ἐν τοῖς σώμασι αἷμα, σάρξ καὶ ὀστέα.
11. ἔστιν ἐν τοῖς λιμέσι πλοῖα καὶ ναῦται.
12. ἔστιν ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς ἐλπίς ἀθανάτου βίος.
13. ὁ Ἀῆρ ἐστὶν ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ θαλάττῃ, ἐν τῇ γῇ, ἐν Ἀθήναις, ἐν Δελφοῖς, ἐν Σικελίᾳ, ἐν ταῖς πόλεσι πάσαις, ἐν ταῖς οἰκίαις πάσαις, ἐν τοῖς ἀνδράσι πᾶσι καὶ ἐν ταῖς γυναιξὶ πάσαις καὶ ἐν τοῖς ζώοις πᾶσι· ὁ γὰρ Ἀῆρ ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ἐστὶ καὶ παντα ἐξ ἀνάγκης γινώσκει.

SERIE 3

1. εἰς τὸ δικαστήριον ὁ δικαστὴς ταχέως βαίνει.
2. ἐκ τῆς οἰκίας φεύγει ὁ κλέπτης.
3. τὸ τοῦ κυβερνήτου πλοῖον πρὸς τὰς Ἀθήνας βραδέως πλεῖ.
4. οἱ πολῖται ἐκ τοῦ δήμου πρὸς τὰς Αθήνας ὄλβιοι βαδίζουσιν.
5. τὰ παιδία τὰ τοῦ στρατηγοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀποβαίνει.
6. οἱ ναῦται εἰς τὴν νῆσον πλέουσιν.
7. τὰ μειράκια ἔτρεχε ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν οἰκίαν.
8. τὰ τῶν ναυτῶν παιδία ἀπὸ τοῦ πλοίου ἀποχωροῦσιν.
9. τὸ παιδίον τὸ τοῦ ποιητοῦ εἰς τοὺς τοῦ γεωργοῦ κλήρους ἔβαινε.
10. πρὸς τὴν τοῦ ἱατροῦ οἰκίαν ἔφυγε τὰ παιδία τὰ τοῦ ναύτου.
11. ὁ ἔνδοξος δικαστὴς εἰς τὸ δικαστήριον ἔρχεται.
12. μάχονται οἱ πολῖται ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας.
13. τὰ παιδία εἰς τὴν οἰκίαν ἔρχεται.
14. πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· ἀλλ' ὁ Σώλων οὐκ ἐπιθυμεῖ τοῦ πλούτου ἀντὶ ἀρετῆς.
15. τὰ τῶν θεῶν δῶρα μένει τοῖς ἀνθρώποις εἰς αἰ.
16. ὁ ὀπλίτης ἥσυχος μένει πρὸς ταῖς ναυσί.
17. οἱ γέροντες οὐκ ἀπέχουσιν τοῦ θανάτου ὁδὸν μακρὰν.
18. ἐν δὲ τῷ πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμῳ οἱ Αθηναῖοι ἄνευ φόβου ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μάλιστα μάχονται ἐν τῇ γῇ τε καὶ τῇ θαλάττῃ.
19. ὁ μὲν Ποσειδῶν τοῦ ὕδατος τε καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῆς θαλάττης βασιλεύς ἐστίν, ὁ δὲ Ζεὺς παντὸς τοῦ κόσμου βασιλεύει.
20. οἱ μὲν θεοὶ ἀθάνατοι τῶν ἀνθρώπων βασιλεύουσιν, ἡ δὲ ἀνάγκη τῶν θεῶν.
21. οἱ μὲν φιλόσοφοι εἰς τὰς τῶν πλουσίων οἰκίας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι εἰς τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι.
22. ἡ ὁδὸς καλὴ καὶ ἀγαθὴ τῇ δὲ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμεθα.
23. πέντε μὲν ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μένομεν, τέλος δὲ πρὸς τὴν Σπάρτην ἐπανερχόμεθα.
24. πορεύομαι πρὸς τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλήρον.
25. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν πρὸς τῇ ὁδῷ ἀναπαύονται, οἱ δὲ αὐθις πορεύονται μετὰ τῶν ἐταίρων.
26. πῶς ἐκφεύγει ὁ Θησεὺς ἐκ τοῦ λαβυρίνθου;
27. μένουσι μετὰ τῶν φίλων οἱ μαθηταὶ πρὸς τῇ τοῦ διδασκάλου οἰκίᾳ

SERIE 4

1. ὁ λίμος διώκει τὸν ῥάθυμον δοῦλον.
2. τὴν μουσικὴν μανθάνω καὶ τὴν ῥητορικὴν.
3. ἡ ἐκκλησία φυλάττει τοὺς τοῦ δήμου νόμους
4. ἡ ἀσέβεια φέρει τὴν συμφορὰν τοῖς πολίταις.
5. ὁ ποιμὴν λίθους βάλλει ἐπὶ τοῦτον τὸν λύκον.
6. ὁ πατὴρ λείπει τὸν παῖδα ἐν τῷ λιμένι.
7. ὁ λέων ἀποκτείνει πάντα τὰ ζῶα.
8. οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαὶ πάντα γινώσκουσιν.
9. τὸν φόβον τὸν τοῦ στρατιώτου νικᾷ ἡ τοῦ στρατηγοῦ ἀρετὴ ἐν ταῖς μάχαις.
10. ἡ ἀρετὴ ἡ τῶν στρατηγῶν σῶζει τὸν βίον τὸν τοῦ ἄρχοντος.
11. ὁ ἱατρὸς φάρμακα ἀγαθὰ τοῖς πολίταις παρέχει.

12. τίσιν ἄγουσι οἱ δοῦλοι τούτους τοὺς ἵππους;
13. ὁ ἀθλητὴς βιβλίον κλέπτει ἐν τῇ τοῦ ἱατροῦ οἰκίᾳ.
14. πέμπομεν τοὺς δούλους πρὸς τὴν τοῦ δικαστοῦ οἰκίαν.
15. ὁ βάρβαρος τὴν μύρμηκα σφάζει ἐν τῷ ποταμῷ.
16. ὁ σοφὸς ἄνθρωπος τὴν ἀρετὴν διώκει καὶ τὴν ἀδικίαν φεύγει.
17. ὁ θεὸς κακὴν τύχην τῷ κακῷ ἀνθρώπῳ φέρει.
18. ἡ τῶν στρατηγῶν ἀρετὴ τὴν σωτηρίαν τῷ δήμῳ παρέχει.
19. ὁ θεὸς κολάζει τὰς τῶν βροτῶν ἀμαρτίας.
20. οἱ τῆς ἐκκλησίας νόμοι τὸν βίον τὸν τῶν πολιτῶν φυλάττουσιν.
21. παῖς τις τὸν κύνα ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξάγει.
22. ὁ κακὸς δικαστὴς κλέπτει τὸν θεσαυρὸν τὸν τῆς γυναικός.
23. ὁ φόβος κακὸν καρπὸν τοῖς ἀγαθοῖς ἀνθρώποις φέρει.
24. οἱ γεωργοὶ τὰ δῶρα λαμβάνουσι καὶ φέρουσιν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον.
25. ἐπιστολὰς πέμπει τοῖς πολεμίοις κακὸς Ἀθηναῖος.
26. οἱ δοῦλοι τὸ ἄροτρον φέρουσιν εἰς τὸν ἀγρόν.
27. οἱ ἱατροὶ πολλὰ φάρμακα γινώσκουσιν ἀγαθὰ τῷ σώματι.
28. τὰ παιδία βιβλίον κλέπτει καὶ αὐτὸ κρύπτει ἐν τῷ τοῦ διδασκάλου οἴκῳ.
29. ἡ γυνὴ ἐπιστολὴν γράφει τῷ ἀνδρί.
30. τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους ὁ νόμος διώκει.
31. ὁ στρατιώτης λείπει τὴν ἀσπίδα ἐν τῷ πεδίῳ.
32. ἡ ἀλήθεια καλοὺς καρποὺς τοῖς πολίταις παρέχει.
33. ὁ ἀνὴρ τὸ βιβλίον ὀρᾷ.
34. ἡ ἀδικία πολλάκις διώκει τὸν δίκαιον πολίτην.
35. τὰ ἀγαθὰ δένδρα τοῦ πεδίου ἀγαθοὺς καρποὺς τοῖς γεωργοῖς ἔφερε.
36. καλὰ τὰ τοῦ ναύτου παιδία ποιεῖ τοῖς ἀδελφοῖς.
37. οἱ παῖδας τὸν τε πατέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς καλοῦσιν.
38. ἡ παιδεία διώκει τὴν εὐδαιμονίαν τὴν τῶν ἀνθρώπων.
39. ὁ κακὸς διδάσκαλος βιβλίον λαμβάνει καὶ φέρει αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν.
40. οἱ νόμοι καὶ οἱ δικασταὶ τὸν τῶν πολιτῶν βίον φυλάττουσιν.
41. ὁ νόμος ὁ τῆς πόλεως φυλάττει τὰ τῶν πολιτῶν παιδία.
42. ὁ βασιλεὺς ἄγγελον πέμπει πρὸς τὰς Ἀθήνας.
43. οἱ μὲν πολλοὶ τὴν εἰρήνην, οἱ δ' ὀλίγοι τὸν πόλεμον διώκουσιν.
44. ἡ νῆσος πάντα παρέχει τῷ γεωργῷ.
45. ὁ πολίτης γινώσκει τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους.
46. ἂρ' ἀληθῶς τοὺς τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταίρους ὁ Κύλωψ ἀποκτείνει;
47. νομίζομεν μὲν ἀγαθοὺς τοὺς θεοὺς, κακοὺς δὲ τοὺς ἄνδρας.
48. ὁ στρατιώτης ἐπιστολὴν γράφει τῷ φίλῳ.
49. ὁ θεὸς κολάζει τὰς τῶν βροτῶν ἀμαρτίας.
50. οἱ φιλόσοφοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν γινώσκουσιν.
51. οἱ ἄθαθοι στρατηγοὶ διώκουσιν ἀεὶ τὴν εἰρήνην.
52. πάντες ὁμοίως οἱ πόλεμοι κακὰ φέρουσι πολλά.
53. οἱ φιλόσοφοι γινώσκουσι τὴν δίκην καὶ τὴν ἀρετὴν.
54. ὁ ἱατρὸς οὐ γινώσκει τὰς τῆς νόσου αἰτίας.
55. εὐρίσκομεν τὸν τοῦ πατρὸς θεσαυρὸν ἐν τῇ ἀμπέλῳ.
56. ἡ κακὴ τύχη κακοὺς καρποὺς φέρει τῷ ἀγαθῷ ἀνθρώπῳ.
57. οἱ ἀγαθοὶ τὰς ἀρετὰς πράττουσιν.
58. τοὺς θεοὺς τιμῶμεν καὶ μάλιστα τὴν Ἀφροδίτην.
59. οἱ κήρυκες τοὺς κλέπτας ζητοῦσι, ἀλλὰ οὐχ εὐρίσκουσιν αὐτούς.
60. οἱ Ἕλληνες ἀεὶ τὰ τῷ πολιτῶν σώματα ὑπὸ τῆς γῆς ἔφερον καὶ ἐκεῖ ἔλειπον.

61. μέγας κίνδυνος τοὺς Ἀθηναίους διώκει.
62. πρὸς τὸ δικαστήριον ἐλαύνει τὸν κλέπτην ὁ τοῦ στρατηγοῦ δοῦλος.
63. οἱ στρατιῶται ἄγουσι τοὺς κλέπτας πρὸς τὸ δικαστήριον.
64. ὁ δεσπότης φέρει τὸ δεῖπτον τοῖς δούλοις
65. ἐν τῷ δικαστηρίῳ οἱ δικάσται τοὺς ἀδίκους κολάζουσι.
66. ἀνὴρ τις καλοὺς μύθους λέγει τοῖς παισὶ.
67. ὁ τοῦ ποιητοῦ ἀδελφὸς τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους οὐκ ἐγίνωσκε.
68. ἐν τῷ πολέμῳ διώκω ἀεὶ τὴν σωτηρίαν.
69. οἱ στρατιῶται παρέχουσι τὴν ἐλευθερίαν τοῖς νήσοις.
70. οἱ πολῖται γινώσκουσι τὴν συμφορὰν τὴν τοῦ δήμου.
71. τὰ ζῶα τὸ τοῦ ἡλίου φῶς διώκει.
72. πολλὸν οἶνον πίνει ἐν τοῖς τῶν Ἀθηνῶν οἰνοπολίοις.
73. οὐχ εὐρίσκω τὴν ἀλήθειαν ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων καρδίᾳ.
74. ἔφερε ὁ τῶν ἐκκλησιῶν νόμος ἀγαθὰ τοῖς τοῦ δήμου πολίταις.
75. οἱ θεοὶ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων γινώσκουσιν.
76. ποιοῦσιν οἱ τῆς ἐκκλησίας νόμοι καλὰ καὶ ἀγαθὰ τοῖς πολίταις.
77. τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τοῦ δήμου εὐδαιμονίαν διώκομεν.
78. ἂρ' ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ ἀνθρώπου;
79. ἡ φιλοσοφία ἀγαθοὺς καρποὺς τοῖς ἀνθρώποις φέρει.
80. ἐν ταῖς μάχαις τοὺς πολεμίους νικᾷτε τῇ ἀρετῇ.
81. οἱ βάρβαροι τοὺς νόμους ἐγίνωσκον, ἀλλ' οὐ τοὺς τῆς ἐλευθερίας καρπούς.
82. οἱ διδάσκαλοι κολάζουσι τοὺς κακοὺς παῖδας.
83. ὦ κακὴ τύχη, τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον διώκεις.
84. τὰ καλὰ δένδρα ἀγαθοὺς καρποὺς φέρει.
85. ἦδε ἡ πόλις καλοὺς νόμους ἔχει.
86. οἱ σοφισταὶ τὰ μαθήματα τοὺς μαθητὰς ἐδίδασκον.
87. πολλοὶ ποταμοὶ ἐκ τῆς γῆς εἰς τὴν θάλατταν φέρουσι τὸ ὕδωρ.
88. καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ βάρβαροι διώκουσιν τὴν ἐλευθερίαν.
89. οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ γινώσκουσι τὸν τῆς καλῆς παιδείας καρπὸν.
90. τὰ δένδρα παρέχει πολλοὺς καρποὺς τῷ γεωργῷ.
91. οἱ θεοὶ σῶζουσι τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους.
92. ὁ μὲν δίκαιος τὰ δίκαια πράττει, ὁ δ' ἄδικος τὰ ἄδικα.
93. οἱ μαθηταὶ τὰ γραμματικὰ μανθάνουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
94. ἐπιστολὰς ἔγραφον καὶ δῶρα ἔπεμπον οἱ τῶν γεωργῶν δοῦλοι τῷ ἀρίστῳ ποιητῇ.
95. ὁ φόβος διώκει τοὺς πονεροὺς ἀνθρώπους.
96. οἱ θεοὶ πάντα γινώσκουσιν.
97. καθαρὰ γλῶττα πολλὰ καλὰ λέγει.
98. οἱ βάρβαροι οὐ γινώσκουσι τοὺς τῆς ἐλευθερίας καρπούς
99. πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσιν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ἀρίστους στρατιώτας.
100. ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἀθηναίους στρατιώτας ἀποκτείνει ἐν τῇ μάχῃ.
101. ἡ κακὴ τύχη διώκει τοὺς πονεροὺς ἀνθρώπους.
102. οἱ στρατιῶται μανθάνουσι τῆς τῶν ἀθλητῶν τέχνης.
103. οἱ Ἕλληνες τὸν Ὅμηρον σοφὸν νομίζουσιν.
104. τὰ ἀγαθὰ βιβλία ἔφερε τοῖς νέοις ἀγαθοὺς καρπούς.
105. κολάζετε τὴν ἀδικίαν τὴν τῶν κακῶν ἀνθρώπων.
106. μακρὰν ἐπιστολὴν γράφουσιν οἱ στρατηγοὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τῶν Ἀθηνῶν.
107. ὦ πολίτα, ἂρ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴν τῆς ἐκκλησίας δόξαν;
108. ὁ σοφὸς τὴν πενίαν οὐ φεύγει, ἀλλὰ τὴν ἀδικίαν.

109. πρὸς τὸ δικαστήριον ἐλαύνουσιν οἱ δεσπότες τοὺς κακοὺς δούλους
110. οἱ διδάσκαλοι διδάσκουσι τοὺς παῖδας τὰ γραμματικὰ καὶ τὴν μουσικὴν.
111. τίνες ἀνθρώπους σῶζουσιν οἱ θεοὶ ἐν τῷ πολέμῳ;
112. πολλοὶ ἄνθρωποι διώκουσιν ἐν τῷ βίῳ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δίκην.
113. οἱ ἄνθρωποι πολλὰ γινώσκουσιν.
114. ὅρ' οὐχ ὁρῶμεν ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ τοὺς τῆς ἀγαθῆς τύχης καρπούς;
115. ἀγαθὸς δικαστὴς τὴν ἀδικίαν διώκει.
116. παρέχετε τὴν σωτηρίαν τῇ Ἑλλάδι.
117. τὸν μὲν βίον διώκουσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, τὸν δὲ θάνατον φεύγουσιν.
118. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος κακὴν τύχην ἔχει.
119. οἱ ἀθληταὶ τὴν νίκην διώκουσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ.
120. φέρε μοι τὸ ἄροτρον καὶ ἔκβαινε βραδέως τοὺς βοῦς ἐκ τῶν ἀγρῶν.
121. κολάζει ὁ βασιλεὺς τὸν κακὸν δοῦλον.
122. οἱ ἀγροὶ παρέχουσι πολὺν σίτον τοῖς γεωργοῖς.
123. οἱ νόμοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν διώκουσιν.
124. ὦ ἐκκλησία, τὰ τῶν πολιτῶν βουλευμάτων εὖ ἐγίνωσκες.
125. ἡ μήτηρ φιλεῖ καὶ τὸν κακὸν παῖδα.
126. μὴ φοβεῖτε τοὺς πονηροὺς, ὦ πατέρες.
127. παρέχομεν πολλὰ χρήματα τῇ βουλῇ.
128. οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ γινώσκουσι τὸν τῆς καλῆς παιδείας καρπόν.
129. ἡ Ἑλλὰς πολλὰς χώρας ἔχει· αἱ μὲν μεγάλαι, αἱ δὲ μικραὶ
130. οὗτος ὁ στρατιώτης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἀσπίδα φέρει.
131. οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Εὐριπίδην νομίζουνσι τοῦ Ἀναξαγόρου μαθητὴν.
132. τρεῖς μὲν ἡμέρας τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει θεᾶται, τέλος δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν καταβαίνει
133. οἱ φιλόσοφοι τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀρετὴν διώκουσιν.
134. ἡ Ἀρκαδία χώρα τῆς Πελοποννήσου ἐστὶ καὶ τοὺς ἀρίστους ἵππους τῆς Ἑλλάδος ἔχει.
135. ὁ πόλεμος πάντων πατὴρ ἐστίν, πάντων βασιλεὺς, καὶ τοὺς μὲν ποιεῖ δούλους, τοὺς δ' ἐλευθέρους.
136. μάλιστα γινώσκεις τὴν τοῦ ἀθλητοῦ οἰκίαν.
137. ἐν τῇ Ἑλλάδι μάχονται οἱ Πέρσαι καὶ οἱ δαίμονες αὐτοὺς κολάζουσιν.
138. ὅρ' οὐ γινώσκεις τὴν ἀδικίαν τὴν τῆς βουλῆς;
139. ἐν τῷ θεάτρῳ τὰς τῶν ποιητῶν τραγωδίας θεῶνται.
140. αἱ γυναῖκες πολλὰ καλὰ ποιοῦσιν.
141. ὁ θάνατος εἰς τὴν γῆν φέρει γῆν.
142. τῇ ὑστεραίᾳ ἡ γυνὴ πολλὰ τῷ ἀνδρὶ λέγει.
143. οἱ γὰρ θεοὶ ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσιν.
144. οἱ πολέμιοι τοὺς Ἀθηναίους θεοὺς οὐκ ἐτίμων καὶ ἡμᾶς ἐμίσουν.
145. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις Ἀθῆναι ἐστὶ καὶ τοὺς ἀρίστους ἵππους τῆς Ἑλλάδος ἔχει.
146. τὰ μικρὰ ζῶα τοὺς λέοντας θεῶνται ἐν τῷ ἀγρῷ.
147. διδάσκομεν τοὺς πολίτας τὴν ἀρετὴν.
148. τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν μεγάλοι, οἱ δὲ μικροί· ἀλλὰ ὁ θεὸς πολλάκις τοὺς μὲν μικροὺς μεγάλους, τοὺς δὲ μεγάλους μικροὺς ποιεῖ.
149. ἐπιστολὰς ἔγραφον καὶ δῶρα ἔπεμπον οἱ τῶν γεωργῶν δοῦλοι τῷ ἀρίστῳ ποιητῇ τῆς Ἑλλάδος.
150. ἡ γυνὴ τὰ γραμματικὰ οἶδε.
151. οὐ γινώσκομεν τὸ τῆς κόρης ὄνομα.
152. αἱ γυναῖκες τὸν μὲν παῖδα ἐν τῷ κλήρῳ λείπουσιν, ταῖς δὲ κόραις πρὸς τὸ

ἄστυ ἡγοῦνται.

153. οἱ διδάσκαλοι τῷ μαθητῇ οὐδὲν βιβλίον παρέχουσιν.
154. αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι πείθονται καὶ οἱ δὲ σῖτον πᾶσι παρασκευάζουσιν.
155. οἱ ἄρχοντες δέχονται τὸν τῶν Λακεδαιμονίων πρεσβευτήν
156. ἐν τῇ Ἑλλάδι ὀλίγοι οἱ ποταμοὶ εἰσιν καὶ οὐ πολὺ ὕδωρ φέρουσιν.
157. ἡ ἀνάγκη καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξι κακὸν τίκτει καὶ ἀγαθόν.
158. οἱ νόμοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν βούλονται καὶ τοῦτο διώκουσιν.
159. Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τὴν μεγάλην δόξαν ἔχει καὶ πολλοὺς μὲν λαμβάνει μαθητὰς ἐκ τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, οὐ μόνον ἄνδρας καὶ γυναῖκας, πολλοὺς δὲ ἀπὸ τῆς τῶν βαρβάρων χώρας.
160. ὁ Ἀναξαγόρας Ἴωνικὸς φιλόσοφος ἐστίν· ὁ δ' Ἀρχέλαος ὁ Μιλήσιος, μαθητὴς τοῦ Ἀναξαγόρου, ἀπὸ τῆς Ἰωνίας χώρας τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὰς Ἀθήνας φέρει.
161. Οἱ σοφοὶ γιγώσκουσι τὸν ἄνδρα δίκαιον ἐκ τῶν ἔργων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν λόγων· πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν, τὰ δ' ἔργα ἔχουσι κακά.